

ABSTRAKTIA TAIDETTA ALEKSISSA

Merten Loordi, taiteen ystävä

Aleksissa oli kahden miehen hytit. Mulla oli hyttikaverina messikalle. Hytti oli pieni, noin parimetriä kertaa puolitoista. Maihin lähtiessä ja muutenkin pukeutuessa joutui aina toinen odottelemaan vuoroaan. Sitä odoteltiin joko punkalla tai kongissa. Hytin katossa oli pieni venttiili joka toi sinne jonkin verran päivänvalo. Valon lähde oli maalattu umpeen. Kai siitä syystä, että täkiltä ei päässyt katseleen sisälle.

Messikalle maksoi ulos, eikä uutta kallea otettu tilalle vaan jungmannit ja koneopis huolehtivat messin ja muiden tilojen torppauksista. Kallen poistuminen oli minulle hyvä, sain oman hytin. Oma hytti oli nyt vain dunkilla, puosulla ja puolimatruusi Rasteella. Näräähän se herätti, varsinkin vasta laivaan tulleen, "Merten Loordiksi" kutsutun matruusin mielestä. Hän joutui jakamaan oman käbiininsä jungmannina kanssa, kun arvoasteikossa nuorempi, puolikas oli yhden hengen hytissä. Kyllä siitä kuuli joka päivä napinaa, mut en ollut siitä moksiskaan. Päinvas-toin, kehuskelinkin tällä omalla hytillä, kuin mukavaa, on kaks punkkaakin.

Kauppojakin hierottiin, loordi ehdotteli, että voisoin muuttaa Heikin kanssa samaan hyttiin, olimmehan vahtikavereitakin. Molemmille olis hyvä, hän ei häiriintynyt kun Heikki lähti vahtiin tai tuli vahdista. Perusteita riitti.

Aikansa tätä soppaa hämmennettiin, sopimukseen päästiin. Oli siinä jotain hyvitystä mulle. En muista mitä, luultavasti muutamia pulloja juomaa, mitäs muutakaan se vois olla. Vaihto suoritettiin, merten loordi sai oman käbiinin, kaikki olivat tyytyväisiä lopputulokseen. Merten loordilla alkoi hytin remontti, yläpunkka päreiksi heti, sit maalia pintaan ja värikästä tuli. Taidettakin pitäis seinälle saada, abstraktia sen pitää olla, oli Loordin mielipide. Hän oli sen taidelajin ystävä. No, vasara käteen ja pojat naulasivat vanhan kengän ja repaleisen työhanskan seinälle. Siinä hän sitä abstraktista taidetta sit oli. Kaikkit olivat tästä hyttirempasta tietoisia kapteenia myöten. Vaihdoista ja remontista informoitu kapteeni oli lupautunut tulla katsomaan mitä pojat ovat aikaan saaneet kunhan kaikki olisi valmista. He kun olivat niin kehuskelleet saannoksiaan. Kun hytti oli fiksattu pojat suunnitteli harjakaisia, niin ylpeitä olivat tekijät aikaan saannoksistaan.

No, viimein koitti harjakaisten aika. Juhlat aloitettiin porukalla. Ja niin kävi, että Loordihan uupui kesken juhlien. Toisten jatkaessa juhlintaa. Joku kiinnitti huomion taiteelliseen seinään. Eikö noita kenkiä ja kintaita vois niinkuin lisätäkin. Eihän siinä muuta tarvittu, porukalla keräämään kintaita ja ronttosia ja naulailemaan hytin seiniin. Tulihan kapteenikin sit katsomaan, Loordi punkassaan nukkuu sammuneena. Kapteeni sanattomana katselee, porukka ympärillä pidättelee nauruaan. Kapteeni herättelee loordia, jolloin kaveri heräs. Noustessaan morjesti, jolloin kapteeni kysäisi "mitä tämä on"? Loordi istui siinä punkan re-

unalla, leväytti käsiään ja sanoi "abstraktista taidetta herra kapteeni". No, ei siihen sen kummenpaa kapteenikaan sanonut, arvasi kai ketkä ovat tämän järjestäneet. Olihan siinä kongilla porukkaa seuraamassa ja naureskelemassa tilanteelle.

Ei loordikaan siitä sen kummemmin suuttunut, ainahan sitä jotain souvii kehiteltiin, ei niistä sen kummenpaa pulttii kukaan itseensä ottanut. Ylimääräiset kinttaat ja ronttoset poistettiin, se alkuperäinen pari, kintas ja kenkä jäi seinälle.

Abstrakti taiteenlaji oli Loordin mieleen.

Muisteli, myös taiteen ystävä Raste.

Raste, yläkuvassa, joutui raapimaan päätään mieltiessään miten saa hyttihommat järjestymään taiteen ystäväksi paljastuneen Merten Loordin kanssa, alakuvassa.

